

ועדת המשמעת מזהירה!
נבחן שימצאו ברשותו חומר
עזר אסורים או יתפס בהעתקה
יענה בחומרה עד כדי הרחקתו
מהאוניברסיטה.

ערכים וטעמים במחון ההלכה (01-574-99) / מועד א'

הנחיות

1. הבדיקה – ללא ספרים.

2. משך הבדיקה – שעתיים ורבע.

3. הקפידו לענות על השאלות במסגרת מסכת העמודים הקゾבה להן. ענו בתמציתיות.
בhzלה !

שאלה מס' 1 (40 נק' מקסימום – 3 עמ')

מספר מפי השמורה (להלן - השמורה), שיפורו, ישעיו ליבובי נמנע מהציג את חג הפורים, תוך כדי הקפדה על ההלכה: ביום י"ד באדר (מועד הפורים בת"א) שהה בירושלים וביום ט"ז באדר (מועד הפורים בירושלים) שהה בתל אביב (הימנע מהציג הפורים נובעת מתפיסה שלחמת היהודים במדינות אחשוווש [הריג המוני של היהודים באוייביהם] היא בלתי-מוסרית בעיליל).

א. האם חואמת השמורה את עמדתו של ליבובי' בשאלת יחס ההלכה ומוסר ?

ב. הציגו טיעונים נגד העמדה המוצגת בשמורה, בהקשרם של יחס ההלכה ומוסר. בסטו את דבריכם הן על טיעונים פילוסופיים והן על עמדות רבניות.

ג. כיצד עשוי הרמב"ם להגיב על שמורה זו ? התיחסו לדבריכם לדעתו של הרמב"ם בהקשרים הבאים :

1. שילוח הcken ("עשה מידותיו של הקב"ה רחמים ואין אלא גזירות"). 2. היחס בין המולה (החסיד) לבין המושל בನפשו (הכובש). 3. טעמי המצוות. 4. טמא דקרה ("לא תקיפו פאת ראשכם").

המליצה לפתרון סעיף ג': נסו לגבות תחילת מתחם הקשרים אלה את עמדת הרמב"ם (בין אם היא אחדית והרמוניית ובין אם היא מורכבת וריאלקטיבית). לאחר מכן הציגו את תגובתו של הרמב"ם לשמורה.

שאלה מס' 2 (35 נק' מקסימום – 2 עמ')

כך פסק הרמב"ם :

ביה דין שנרו גורה או תקנו תקנה והנהינו מנהג... ונמד אחריהם בית דין אחר ובকש לבטל דבריהם הראשונים... אין יכול עד שהיה גובל מן הראשונים בחכמה ובמנין. היה גובל בחכמה אבל לא במנין. במנין אבל לא בחכמה, אין יכול לבטל את דבריו, אפילו במל הטעם שבגללו גورو הראשונים או התקינו אין האחרונים יכולין לבטל עד שייה גודלים מהם...

על פסק הרמב"ם חולק הראב"ד :

עיטוד שוקי ירושלים בפירות קשייא עלייה (= קשה עליון), שהראשונים תקנו ור' יוחנן בן זכאי ביטלה אחר חרבן, מפני שתבטל הטעם לראשונים ולא היה גובל בראשונים.

א. 1. פרשו את דברי ראב"ד.

2. הסבירו את מחלוקת רmb"ס וראב"ד. התייחסו גם לשאלת העקרונית שביסוד המחלוקת (ביטול התקנה בעקבות ביטול הטעם).

ב. 1. האם לדעת הרוב עובדיה יוסף ניתן לבטל תקנה כאשר בטל טעמה? התייחסו לפסיקות שונות שלו.

2. הרוב עובדיה יוסף מכיר בתמורות היסטוריות ביחס לשאלת הנ"ל (שבסעיף 1). תארו אותן בהתייחס

לשני פסיקים: גידול בהמה דקה בארץ ישראל; חיוב האשה בשבועה לצורך גבית כתובתה.

שאלה מס' 3 (25 נק'; מקסימום – עמ' אחד)

לפניכם שני ציטוטים מתוך דבריו של רבנו חם:

1. ואומר רבנו חם כי עכשו לא מצינו טעם פשוט לאיסור בלבנת העובד כוכבים, דהא טעם האיסור הזה ממשום ניקור... וליכא למייחס נמי (= ואין להחשש גם כן) ממשום עירוב הלב טמא... שהרי אין הטובדי כוכבים שוטים לערב בו הלב טמא, מאחר שאיןנו עומדים, אלא ורק אין הטעם אלא ממשום נקיון, ואנו שאין נחשים מצויין בינוינו – אין לחוש ממשום גלו.

2. כתוב אשורי בשם רבנו חם, דחלב אינה פוטר (= מבכורה). ואף-על-פי דרוב בהמות אינם חולבות א"כ يولדות, מכל מקום לחומרא אמרין סמרק מיועטא לחזקת הבהמה שלא יידה מעולם ונוד עתה, והוי ליה פלא ופלא...

א. הסבירו את שני הцитוטים.

ב. האם שני הцитוטים תואמים זה את זה? כיצד ניתן לשלב ביניהם?